

Henry Hansen: De tanker og synspunkter, der ligger bag lovforslaget, skal jeg ikke indvende noget imod; de synes ved første øjekast at være såre rigtige. Vi er enige i, at rimelige sundhedsmæssige og ernæringsmæssige krav til vore levnedsmidler bør opfyldes. Det bør være sådan både af hensyn til danske forbrugere og af hensyn til de store eksportinteresser, vort land har, netop hvad levnedsmidler angår. Det er jo af stor betydning, at vi fremover kan bevare den placering, som vore levnedsmidler hidtil har haft kvalitetsmæssigt ude omkring i verden.

Imidlertid er det tilsyneladende et større apparat, man her vil sætte i sving, og vi i venstres gruppe føler os ikke overbevist om, at det skulle være nødvendigt med et så stort apparat. Der skal jo ofres mange penge på det; 11 mill. kr. er der tale om til nybygninger, og så er det endda kun et foreløbigt overslag. Der er vel efter de erfaringer, man så ofte har gjort på andre områder, endda stor fare for, at det bliver dyrere, og så er der måske endda ikke regnet med inventar og apparatur. Det ved jeg ikke, men det kunne være interessant at få oplyst noget herom. Vi synes, der er al mulig grund til nærmere at overveje, om det nu også er nødvendigt at ofre så mange penge på det.

Der er i lovforslagets § 4 tale om et nærmere samarbejde med andre lande, særlig de lande, der er tilsluttet Nordisk Råd. Vi mener, det er en god idé, men så skulle det vel heller ikke være nødvendigt, at hvert enkelt land foretager alle de undersøgelser, der skal til. Et fornuftigt samarbejde må kunne medføre, at landene kan dele opgaverne mellem sig, så at Danmark ikke behøver at have så stort et apparat, som der tilsyneladende er tale om.

Vi synes, at det, man med denne lov vil iværksætte, er et stort apparat, og vi synes navnlig, at det er for mange penge, der skal ofres på det. Vi er klar over, at det af flere grunde er nødvendigt med undersøgelse og kontrol, men kontrol kan jo også overdrives og betyder også som regel en fordyrelse af varerne.

Den højtærede indenrigsminister bad i slutningen af sin fremsættelsestale om en hurtig og velvillig behandling. Vi har ikke noget imod at være med til at give lovforslaget en velvillig behandling, men vi kan absolut ikke love, at den bliver hurtig, bl. a.

fordi vi tror, at en hurtig behandling i dette tilfælde ville være en dårlig behandling. Jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister med hurtig behandling mener, at lovforslaget skal vedtages inden grundlovsdagen. Jeg kan ikke tro, det kan lade sig gøre selv med den hastighed, hvormed lovkærnen maler i øjeblikket. Det ville efter min mening også være helt urimeligt, hvis en lov, der medfører så store udgifter, og hvori der findes så mange problemer, som bør undersøges, skulle gennemføres på så kort tid, og jeg vil gerne slutte med at sige, at det kan jeg i hvert fald ikke på venstres vegne love medvirken til.

Poul Clausen: På det område, vi her behandler, befinder vi os, må man sige, her i landet længere tilbage end ønskeligt, og man må tillige efter min opfattelse erkende, at dette er en gammel historie. Det ville derfor ikke være så fjerntliggende, hvis jeg begyndte denne tale med en anerkendelse til den højtærede indenrigsminister for det initiativ, han her har taget.

Det ligger imidlertid således, som det også fremgår af ministerens bemærkninger ved lovforslagets fremsættelse, at den første spire til denne idé allerede er lagt i 1953, hvorefter et udvalg i 1955 har afgivet en betænkning, i hvilken løsningen af den opgave, der her tænkes løst, er betegnet som påtrængende og øjeblikkelig nødvendig. Nu er vi altså tre år længere fremme end 1955, og det forekommer mig, at den tid, som man i ministeriet har benyttet til at granske problemerne i forbindelse med den afgivne betænkning, har været en lille smule lang. Det strider i hvert fald stærkt mod den tanke, at vi skulle behandle og færdiggøre et forslag som dette på det par uger, der er tilbage, til tinget forhåbentlig slutter sit arbejde for indeværende folketingsår. Det betragter jeg som ganske udelukket, og det gør ministeren måske også.

Jeg beklager altså, at lovforslaget er kommet frem på et så sent tidspunkt, men mit parti erkender nødvendigheden af en ny lovgivning på dette område; ikke alene af hensyn til kontrollen med de mange kunststoffer, som vi efterhånden fylder i vore levnedsmidler, men endda i højere grad af hensyn til opklaringen af de problemer, der opstår ved, at mange tusind tons, kan man